

høj Grad bidrage til at faa Arbejdskraft fra København ud paa Landet, og jeg er ogsaa noget i Tvivl om, at det vil lykkes at faa Arbejdere herfra til i Roetiden at tage Arbejde ved Roedyrkning omkring paa Landet. Det er en sørgelig Kendsgerning, at saa snart Arbejdere ude fra Landet have været her i København 2, 3, 4 Aar, ville de blive her. Og man gør jo ogsaa meget for at beholde dem. Ikke blot Fagforeningerne gennem deres Fagforeningskasser og Understøttelseskasser, men ogsaa de mange frivillige Foranstaltninger, der i den Henseende træffes, bidrage i høj Grad til, at det, naar Arbejderne ere blevne fortrolige med Forholdene i København, er meget vanskeligt at faa dem ud paa Landet igen. Et Forsøg i saa Henseende bør der gøres, og Regeringen har under Overvejelse i en nær Fremtid at fremsætte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning. Man har baade i Norge og i vort sydlige Naboland, Tyskland, med Held set en saadan Lovgivning iværksat, og det er muligt, at man gennem en saadan Arbejdsanvisning mere end hidtil kunde faa det Misforhold forandret, som faktisk er til Stede, at der gaar arbejdsløse Mennesker i Hundred- eller i Tusindvis i København, og de større Byer, medens man ude paa Landet til mange Tider af Aaret savner den fornødne Arbejdskraft. Det ærede Medlem mente ogsaa, at der nu var flere Steder paa Landet, hvor der var en Mængde arbejdsløse. Den Erfaring har jeg ikke gjort, og jeg vilde være det ærede Medlem taknemmelig, om han kunde oplyse mig om, i hvilke Distrikter udenfor København og Købstæderne der findes et større Antal arbejdsløse. Det tror jeg ikke er Tilfældet.

Saa ankede det ærede Medlem over, at man i for høj Grad har benyttet Politiet til at føre Tilsyn med de fremmede Arbejdere, men i samme Aandedræt roste det ærede Medlem forskellige af de Indberetninger, der forelaa fra Birkedommere og Politimestre, og beklagede, at hverken Ministeriet eller Landstinget har taget Hensyn til disse Politiembedsmænds Indberetninger og Indstillinger. Det ærede Medlem ankede endvidere over, at de fremmede Arbejdere, der tage fast Arbejde, gaa ind under Tyendelovens Bestemmelser. Men det forekommer mig, at denne Anke er højst uberettiget, thi det er dog ganske selvfølgelig, at naar fremmede Arbejdere tage Tjeneste som fast Tyende og tage fast Ophold hos en Husbond, maa de gaa ind under Tyendelovens

almindelige Bestemmelser og nyde godt af den Beskyttelse, Tyendeloven yder ethvert Tyende, hvad enten det er indenlandsk eller fremmed. — Det ærede Medlem beklagede sig over, at man nu vilde tage Signalement af de indvandrede fremmede Arbejdere; han spurgte mig, om det var Meningen, at man skulde behandle dem som Forbrydere. Nej, det er ikke Meningen; Meningen med Bestemmelsen om at tage Signalement er den, at man har gjort den sørgelige Erfaring, at ikke faa fremmede Arbejdere komme herind under falsk Navn, og derfor er det nødvendigt ikke at nøjes med det Navn, de have opgivet, men tillige at optage et Signalement, for saa vidt det viser sig, at der indsniger sig Forbrydere mellem dem, som indvandre her, hvad der vilde de foreliggende Oplysninger skal have været Tilfældet.

Endvidere klagede det ærede Medlem over Politiet i København, men det er en Klage, som jeg ikke kan tage til Følge. Det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde henvende sig til Københavns Kommunalbestyrelse og Politidirektøren i København . . . . . (K. M. Klausen: Det kan ikke nytte!). . . . . Ville de ikke have med det at bestille? Det gør mig ondt, at det ærede Medlem som Medlem af Magistraten ikke har nogen Indflydelse i Kommunalbestyrelsen. Det er jo ikke noget Statspoliti, vi have her i København, det er et kommunalt Politi, der lønnes af Kommunen, og det forekommer mig, at man derigennem maatte have nogle Midler til at ændre et Forhold som det af det ærede Medlem paaklagede. Han sagde nemlig, at naar en Politibetjent i København ser en tarvelig klædt Mand, tror han, at han er fuld, og ledsager ham til Detentionslokalet. Jeg kan dog ikke tænke mig, at Forholdene ere saa demoraliserede indenfor det københavnske Politi, at noget saadant skulde finde Sted, at de tage enhver fattig klædt Mand og betragte ham som en fuld Mand. Det er sikkert en af de sædvanlige Overdrivelser, som man hører saa mange af. Men, som sagt, denne Anke kan det ikke nytte at rette her i Tinget; thi Ministeren har ingen Indflydelse paa dette Forhold. — Det ærede Medlem sagde, at Tilsynet skal ikke være et behageligt Tilsyn for Arbejdsgiverne. Nej, det skal det ikke, men hvorfor skulde det være et ubehageligt Tilsyn? Det skal være et samvittighedsfuldt Tilsyn, som hverken skal gaa ud paa at behage eller være ubehageligt. Det Tilsyn, som føres med de fremmede Arbejdere, skal sam-